

'Boy meets girl' in fysieke stijlmixer

Plaats: De Harmonie, Leeuwarden. Voorstelling: Fantasten (Serie Jonge Theatremakers). Idee & spel: Marle Brouwer, Bart Rijnink. Muzikant: Bert Baks. Eindregie: Titus Tiel Groenestegge. Choreografie: Annabelle Lopez Ochoa. Compositie: Bart Rijnink, Bert Baks. Aantal toeschouwers: 90.

Draaien, vangen, vallen, opstaan en weer doorgaan.

Dit is geen voetbalverslag van een ballet of van een slapstick, maar gaat wel over theater dat daar ergens tussenin hangt. In de reeks 'Nieuwe Theatremakers' van De Harmonie wordt dit seizoen de spits afgebeten door 'Fantasten', een nieuwe groep die bestaat uit Marle Brouwer en Bart Rijnink, aangevuld door percussieman Bert Baks.

De twee doorliepen allebei de Amsterdamse theaterschool, waar ze elkaar niet alleen vonden in dezelfde ideeën

over fysiek theater, maar ook in een breed spectrum aan inspiratiebronnen. Zelfs Marcel Marceau zaliger zou glimmen van trots met twee van zulke nazaten. Het enige dat ze mee de vloer op nemen, behalve hun eigen lijf, zijn wat losse eindjes hout. In vliegende vaart worden daar stoelen, tafels, huizen, dakjes of doorkijkjes van gemaakt en even terloops veranderen die objecten weer in losse stukken hout.

In een woordeloos spel als dit hoeft het verhaal niet uit te munten in diepgang. Het is 'boy meets girl' in 69 varia-

ties. Of eigenlijk in één eigentijdse variant: als het dan eindelijk 'aan' is slaan sleur en jaloezie zo snel toe, dat ze elkaar maar weer los laten. Opgestuwd of juist afgeremd door de drummer aan de zijkant maken Brouwer en Rijnink er een eindeloos kat-en-muisspel van dat vooral boeit door de rijke fantasie en de adembenemende precisie waarmee het wordt uitgevoerd, met hier en daar een vleugje humor.

Soms is het spel min of meer uitbeeldend, maar het volgende moment wordt de pantomime tot iets clownes-

nesks en vervolgens gaat het clowneske over in iets dat meer abstract dansant is. Maar al die vormen glijden vloeiend in elkaar over in een geheel eigen stijl. Zelfs als het verhaal af en toe even zoek raakt, blijft het spannend en een genot om naar te kijken.

Naast alle watervlugge acties heeft eindregisseur Titus Tiel Groenestegge gelukkig ook gezorgd voor de nodige verstillingen en rustpunten, zodat ook bij het publiek aan het eind de tong niet op de schoenen hangt.

HANS BRANS

LEEWARDEN - Jongen vindt deurkruk, meisje vindt deur. Klop-klop, open, dicht. Zij: klap, hij: pets. Deur weg.